

polemicis, quae adversus Helvetios, Heidelbergenses, Neostadienses, Anhaltinos, Bremenses, Cassellanos, multosque alios tam professos, quam Crypto-Calvinianos adornarunt, adeo, ut in his occupari nunc nolimus.

§. IV. Plus negotii in hoc igitur argumento nobis praesenti aetate faceffunt varii Novatores in ipso Ecclesiae nostrae finu aliquamdiu delitescentes, qui, ut nullum fidei articulum, Scriptura canonica revelatum, integrum nobis huc dum reliquerunt, ita, quicquid boni ac salutaris in manifestum Ecclesiae commodum per Concilia, Symbola, Confistoria, ordinem in coetu publico institutum, disciplinam ecclesiasticam, imo denique per ipsam Lutheri reformationem tentatum ac peractum fuit, more empaectarum exagitarunt, & ex hominum denique corde ac memoria proscribere tentarunt.

§. V. Et quamvis nihil frequentius in Novaturientium scriptis & sermonibus isto insulso & decantato criminandi genere deprehendatur: *Laborare Theologos nostrates, imprimis autem, nescio, quo fato, Vitembergenses, innumeris & infinitis praejudiciis, quibus operose refellendis tempus perdatur; sufficere adeo dixisse: Praejudicia sunt Theologica aut Vitembergensia, ex ipsis tamen horum dissentientium moribus statim apparet, verum esse, imo certissimum: a nemine mortalium plura praejudicia foveri & defendi, quam ab iis, qui bodie recte quidem in thesi aliis inculcant, Praejudicia esse deponenda, sed perversa adeo ratione hypothesis formant, ut sub hoc nomine omnia Evangelicorum Doctorum asserta & tradita sine ullo praevio verbi divini examine, statim rejiciant, nihil autem, nisi quod eorum judiciis adversus nostras Ecclesias conveniat, admittant & celebrent, quod, quantopere a regulis bene & recte judicandi, imo sanae rationis consiliis aberret, quilibet praejudiciis non occupatus, me etiam tacente,*